

for. Jeg skal senere vende tilbage til de massive citater, der har været i pressen fra alle tre ministre, og vil da selvfølgelig til sidst glæde mig over, hvis det hele ikke var sandt og de ikke mente det alligevel.

Men indtil videre tror jeg, det er klogest at tage sine forholdsregler, og jeg skal derfor på vegne af Centrum-Demokraterne, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»Idet Folketinget tager afstand fra regeringens tanker om at øge beskatningen af ejerboligerne gennem en forhøjelse af lejeværdien af egen bolig og en udhulning af rentefradragsretten, opfordres regeringen til:

- at fremsætte forslag, der afvikler lejeværdien af egen bolig og hermed standardfradraget for vedligeholdelse over en fireårig periode startende i skatteåret 1999,
- at fremsætte forslag, der nedsætter ejendoms-skatteerne til amterne og kommunerne fra og med 1999 ved at give begge myndigheder større frihed til selv at bestemme grundskyldpromillen med et maksimum på 10 promille for amterne og 20 promille for kommunerne – i begge tilfælde uden et minimum.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 108).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Jacob Buksti (S):

I politik og økonomi spiller psykologi og indgroede myter en indimellem meget afgørende rolle. Boligmarkedet er i ekstrem grad bestemt af politiske og økonomiske forhold, og da flertallet på det danske boligmarked bor i ejerboliger, giver den vedvarende diskussion om bolig-ejernes økonomi gode muligheder for udvikling af vrangforestillinger og for politisk plat helt løserevet fra de politiske og økonomiske realiteter.

Hele opmærksomheden koncentrerer sig om boligejerne, medens vilkårene for dem, der bor til leje, ofte helt forbigås i debatten. Da samtidig det at anskaffe og eje en ejerbolig for den enkelte

familie normalt er en meget stor økonomisk investering, samtidig med at boligudgiften for familierne er noget af det, som slår stærkest igennem i den økonomiske fordeling, har skræmmebilleder ofte stor troværdighed. Forbedringer registreres næsten ikke, og den politiske hukommelse synes kort.

Enkle politiske og økonomiske sammenhænge hylles ind i et tæt røgslør, og det må således fremstå som et stort spørgsmålstegn, hvorledes partier, der angiveligt kæmper for massive nedsættelser af trækprocenterne for den enkelte, samtidig vil kunne fastholde rentefradragets skattemæssige værdi. Hvordan vil man gøre det? De to ting hører jo naturnødvendigt sammen, hvilket de senere års udvikling da også tydeligt viser.

Men det politiske hykleri kender tilsyneladende ingen grænser. For hvad er der faktisk sket for boligejerne siden midtfirserne? Jo, skattereformen i 1986 betød en markant og meget voldsom og hurtig nedsættelse af rentefradragets skattemæssige værdi fra 73 pct. til 52 pct., hvilket sammen med kartoffelkuren førte til en markant stigning i antallet af tvangsauktioner fra 1986 til 1990. Siden 1993 har der derimod været en kraftig vækst i huspriserne og forbedringer i husejernes økonomiske situation, hvilket også afspejles i et kraftigt fald i antallet af tvangsauktioner. Og der er vel at mærke tale om et opsving, der sker for tjente penge. Forbrugskvoten er således stadig forholdsvis beskeden, medens opsvinget i midtfirserne skete for lånte penge.

Med den seneste skattereform, fra 1993, blev skatteværdien af rentefradraget reduceret yderligere, fra 52 pct. til 46 pct., men det skete over en længere periode og i en bredere sammenhæng, idet der samtidig, bl.a. i modsætning til i midtfirserne, skete en reduktion af satsen for lejeværdien, og nok så væsentligt medvirkede den økonomiske udvikling til yderligere at forbedre økonomien. Samtidig skete der et kraftigt fald i renteniveauet. Den samlede virkning på boligejernes økonomi har derfor været særdeles gunstig.

I denne forbindelse er den aktuelle politisk-ideologiske debat om lejeværdien bemærkelsesværdig, for hvad er realiteterne? Jo, fra 1993 til 1996 er lejeværdibeskatningen blevet lempet med ca. 3 mia. kr., medens provenuet af lejeværdibeskatningen steg med 4,3 mia. kr. i perioden fra 1982 til 1987, og den blev ikke søgt lempet i de alvorlige økonomiske kriseår for boligejerne i sidste halvdel af 1980'erne.